

(2003)

გაეროს უშიშროების საბჭოს რეზოლუცია 1462 (2003)

2003 წლის 30 იანვარი

უშიშროების საბჭო,

მიუთითებს რა ყველა თავის შესაბამის რეზოლუციას, კერძოდ 2002 წლის 29 ივლისის რეზოლუციას 1427 (2002), განიხილა რა 2003 წლის 13 იანვრის გენერალური მდივნის მოხსენება (S/2003/39), მიუთითებს რა ევროპაში უშიშროებისა და თანამშრომლობის ორგანიზაციის (ეუთოს) უმაღლესი დონის ლისაბონის (S/1997/57, დანართი) და სტამბოლის შეხვედრების დასკვნებს, რომელნიც ეხება ვითარებას აფხაზეთში, საქართველო, მიუთითებს რა 1994 წლის 9 დეკემბერს მიღებულ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის პერსონალის და მასთან დაკავშირებული პერსონალის უსაფრთხოების კონვენციაში არსებულ შესაბამის პრინციპებს, შეახსენებს რა თავის დაგმობის შესახებ 2001 წლის 8 ოქტომბერს საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის ვერტფრენის განადგურების გამო, რის შედეგადაც დაიღუპა ბორტზე მყოფი ცხრა ადამიანი და გამოხატავს რა მწუხარებას იმის გამო, რომ იმ პირთა ვინაობა, ვინც ჩაიძინა ეს თავდასხმა, ჯერ კიდევ დადგენილი არაა, ხაზს უსვამს რა, რომ მიუღებელია, აფხაზეთში, საქართველო, კონფლიქტის ყოვლისმომცველი მოწესრიგების საკვანძო საკითხებზე პროგრესის არარსებობის შენარჩუნება, მიესალმება იმ მნიშვნელოვან წვლილს, რომელიც შეიტანეს საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიამ და დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის კოლექტიური სამშვიდობო ძალებმა (დსთ სამშვიდობო ძალებმა) კონფლიქტის ზონაში სიტუაციის სტაბილიზაციის საქმეში და ხაზს უსვამს რა მათ ერთგულებას მათ შორის მჭიდრო თანამშრომლობისადმი მათი შესაბამისი მანდატების აღსრულებაში,

1. მიესალმება გენერალური მდივნის 2003 წლის 13 იანვრის მოხსენებას;

2. კვლავ ადასტურებს ყველა წევრი-სახელმწიფოს ერთგულებას საქართველოს სუვერენიტეტის, დამოუკიდებლობისა და ტერიტორიული მთლიანობის პრინციპებისადმი მის საერთაშორისოდ აღიარებულ საზღვრებში და ამ პრინციპების მკაცრი შესაბამისობით საქართველოს სახელმწიფოს შემადგენლობაში აფხაზეთის სტატუსის განსაზღვრის აუცილებლობას;

3. მაღალ შეფასებას აძლევს და მტკიცედ უჭერს მხარს უწყვეტ ძალისხმევას, რომელსაც ახორციელებს გენერალური მდივანი და მისი სპეციალური წარმომადგენელი, რუსეთის ფედერაციის როგორც ხელშემწყობი მხარის, აგრეთვე გენერალური მდივნის მეგობრების ჯგუფისა და ეუთოს მეშვეობით სიტუაციის შემდგომი სტაბილიზაციის და ყოვლისმომცველი პოლიტიკური მოწესრიგების მიღწევის მიზნით, რომელიც უნდა შეიცავდეს საქართველოს სახელმწიფოს შემადგენლობაში აფხაზეთის პოლიტიკური სტატუსის თაობაზე საკითხის მოგვარებას;

4. კვლავ აცხადებს, კერძოდ, თავის მხარდაჭერას დოკუმენტისადმი სათაურით @თბილისსა და სოხუმს შორის საკონსტიტუციო უფლებამოსილებათა განაწილების ძირითადი პრინციპები@ და მისი თანხმობა წერილისადმი, რომელნიც საბოლოოდ იქნენ შეთანხმებულნი მეგობართა ჯგუფის ყველა წევრის მიერ და მათი სრული მხარდაჭერის პირობებში;

5. გამოხატავს სინანულს პოლიტიკური სტატუსის თაობაზე მოლაპარაკებათა დაწყების საქმეში პროგრესის არარსებობის გამო და კვლავ ახსენებს იმას, რომ ამ დოკუმენტების მიზანია გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ხელმძღვანელობით მხარეებს შორის სუბსტანტური მოლაპარაკებების ჩატარებისათვის ხელშეწყობა საქართველოს სახელმწიფოს შემადგენლობაში აფხაზეთის პოლიტიკური სტატუსის საკითხის თაობაზე და არა იმაში, რომ შეეცადოს თავს მოახვიოს ან უკარნახოს მხარეებს რაიმე კონკრეტული გადაწყვეტილება;

6. ხაზს უსვამს შემდგომში, რომ მოლაპარაკებების პროცესი, რომელსაც მიჰყავს ორივე მხარისათვის მისაღებ მტკიცე პოლიტიკურ მოწესრიგებამდე, ორივე მხარისაგან გარკვეულ დათმობებს მოითხოვს;

7. გამოხატავს ღრმა სინანულს, კერძოდ, აფხაზეთის მხარის მრავალჯერადი უარის თაობაზე დათანხმდეს ამ დოკუმენტის არსის განხილვას, კვლავ დაბეჯითებით მოუწოდებს მხარეებს, კერძოდ აფხაზეთის მხარეს, მიიღოს ეს დოკუმენტი და მისი თანხმობა წერილი, დაბეჯითებით მოუწოდებს

ორივე მხარეს ჩაატაროს ამის შემდეგ მათი სრული და ღია განხილვა და დაუყოვნებლივ შეუდგნენ კონსტრუქციულ მოლაპარაკებებს მათი არსის შესახებ და დაბეჯითებით მოუწოდებს მათ, ვისაც გააჩნია გავლენა მხარეებზე, ხელი შეუწყონ ამგვარ შედეგს;

8. მიესალმება, ამასთან დაკავშირებით, გენერალური მდივნის განზრახვას შესთავაზოს მეგობართა ჯგუფის უფროს წარმომადგენლებს ჩაატარონ არაოფიციალური თათბირი "ტვინის შტურმის" პრინციპით პერსპექტივის განსახილვისათვის;

9. მოუწოდებს მხარეებს გაწიონ ყველა შესაძლო ძალისხმევა მათ შორის შენარჩუნებული ურთიერთუნდობლობის დასაძლევად;

10. გმობს ცეცხლის შეწყვეტის და ძალთა დაშორიშორების თაობაზე 1994 წლის 14 მაისის მოსკოვის შეთანხმების ნებისმიერ დარღვევას (S/1994/583, დანართი I);

11. მიესალმება დამაბულობის შენელებას კოდორის ხეობაში და მხარეების მიერ კვლავ დადასტურებულ განზრახვას მოაწესრიგონ სიტუაცია მშვიდობიანი გზით, შეახსენებს თავის მტკიცე მხარდაჭერას ორივე მხარის მიერ 2002 წლის 2 აპრილს ხელმოწერილი ოქმისადმი, რომელიც ეხება ვითარებას კოდორის ხეობაში, მოუწოდებს ორივე მხარეს და კერძოდ ქართულ მხარეს, გააგრძელოს ამ ოქმის შესრულება სრული მოცულობით, ცნობს ამ რაიონში სამოქალაქო მოსახლეობის უსაფრთხოების თაობაზე არსებულ კანონიერ შიშს, მოუწოდებს თბილისსა და სოხუმში პოლიტიკურ ხელმძღვანელებს დაიცვან შეთანხმება უსაფრთხოების საკითხებზე და მოუწოდებს ორივე მხარეს ყველა რონე იხმარონ კოდორის ხეობაში და მის შემოგარენში მოსახლეობის უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად ურთიერთმისაღები რეჟიმის შეთანხმებისათვის;

12. მოუწოდებს ქართულ მხარეს გააგრძელოს ძალისხმევა საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიისა და დსთ სამშვიდობო ძალების კოდორის ხეობაში ერთობლივი პატრულებისათვის უფრო უსაფრთხო პირობების შექმნის უზრუნველყოფისათვის, იმისათვის რომ შესაძლებელი იყოს დაკვირვების განხორციელება დამოუკიდებელ და რეგულარულ საფუძველზე;

13. ყოვლად დაბეჯითებით მოუწოდებს ორივე მხარეს უზრუნველყონ მშვიდობიანი პროცესის აუცილებელი გამოცოცხლება მის ყველა ძირითად ასპექტში, განაახლონ თავისი მუშაობა საკოორდინაციო საბჭოში და მის შესაბამის მექანიზმებში, განამტკიცონ შედეგები, მიღწეული 2001 წლის მარტში ნდობის განმტკიცების ზომების თაობაზე იალტაში ჩატარებულ შეხვედრაზე (S/2001/242), და მიზანმიმართულად და თანამშრომლობის საფუძველზე განახორციელონ მაშინ შეთანხმებული წინადადებანი და განიხილონ ნდობის განმტკიცების ზომების თაობაზე მეოთხე კონფერენციის ჩატარების შესაძლებლობა;

14. ხაზს უსვამს ლტოლვილთა და ქვეყნის შიგნით ადგილნაცვალ პირთა საკითხის გადაწყვეტაში პროგრესის მიღწევის გადაუდებელ აუცილებლობას, მოუწოდებს ორივე მხარეს აჩვენონ ჭეშმარიტი ერთგულება მათი დაბრუნებისათვის საგანგებო ყურადღების მიქცევის უზრუნველყოფას და გადაწყვიტონ ეს ამოცანა საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიასთან მჭიდრო კოორდინაციით, კვლავ ადასტურებსაგრეთვე ყველა იმ ლტოლვილის და ქვეყნის შიგნით ადგილნაცვალი პირის, რომელსაც შეეხო კონფლიქტი, განუყოფელ უფლებას დაუბრუნდეს თავის მშობლიურ ადგილებს უსაფრთხოებისა და ღირსების პატივისცემის პირობებში საერთაშორისო სამართლის და 1994 წლის 4 აპრილის ოთხმხრივი შეთანხმების (S/1994/397, დანართი I I) დებულებების და იალტის დეკლარაციის შესაბამისად, შეახსენებს იმას, რომ აფხაზურ მხარეს ეკისრება საგანგებო პასუხისმგებლობა დაბრუნებულთა დაცვასა და დარჩენილი ადგილნაცვალი მოსახლეობის დაბრუნებისათვის ხელშეწყობისათვის და თხოვს, რომ კერძოდ, გაეროს განვითარების პროგრამის, გაეროს ლტოლვილთა უმაღლესი კომისრის სამმართველოს და ჰუმანიტარული საქმიანობის კოორდინაციის სამმართველოს მიერ მიღებული იქნეს შემდგომი ღონისძიებები ლტოლვილთა და ქვეყნის შიგნით ადგილნაცვალ პირთა პირობების გაუმჯობესების თაობაზე, რომელიც ხელს შეუწყობს ქვეყნის შიგნით ლტოლვილთა და ადგილნაცვალ პირთა დაბრუნებას, მათ შორის იმ პროექტების განხორციელების გზით, რომელთაც სწრაფი შედეგი აქვთ, მათი პროფესიული მომზადებისა და მათი თვითუზრუნველყოფის ამაღლებას, თავის მშობლიურ ადგილებში

უსაფრთხოებისა და ღირსების პატივისცემის პირობებში დაბრუნების მათი განუყოფელი უფლების სრული დაცვით;

15. კვლავ დაბეჯითებით მოუწოდებს მხარეებს განახორციელონ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ეგიდით ჩატარებული გალის რაიონში შეფასების ერთობლივი მისიის რეკომენდაციები, მოუწოდებს, კერძოდ, აფხაზურ მხარეს გააუმჯობესოს სამართალდამცავი ორგანოების მუშაობა ადგილობრივი მოსახლეობის მოზიდვით და იმუშაონ პრობლემის გადაწყვეტაზე, რომელიც დაკავშირებულია იმასთან, რომ ეთნიკურად ქართული მოსახლეობა მოკლებულია მშობლიურ ენაზე სწავლების საშუალებას;

16. მოუწოდებს ორივე მხარეს ღიად განაცხადონ თავიანთი უარი საომარ რიტორიკაზე და სამხედრო ვარიანტების და უკანონო შეიარაღებული ჯგუფების საქმიანობის მხარდამჭერ გამოსვლებზე და მოუწოდებს ქართულ მხარეს, კერძოდ, გააგრძელოს თავისი ძალისხმევა მიმართული იმაზე რომ ბოლო მოეღოს უკანონო შეიარაღებული ჯგუფების საქმიანობას;

17. მიესალმება დამატებით ზომებს ვერტფრენების ფრენის უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად, შემოდებული 2001 წლის 8 ოქტომბერს საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის ვერტფრენის განადგურების საპასუხოდ, კვლავ მოუწოდებს მხარეებს მიიღონ ყველა აუცილებელი ზომა ამ თავდასხმაზე პასუხისმგებელი პირების დასადგენად და მათი მართლმსაჯულებისათვის გადასაცემად და მიეწოდოს ინფორმაცია სპეციალურ წარმომადგენელს ამ ზომების გატარების თაობაზე;

18. ხაზს უსვამს, რომ ორივე მხარეს ეკისრება მთავარი პასუხისმგებლობა საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიისათვის,

დსთ სამშვიდობო ძალებისა და სხვა საერთაშორისო პერსონალისათვის სათანადო უსაფრთხოებისა და გადაადგილების თავისუფლების უზრუნველყოფისათვის;

19. მიესალმება იმ გარემოებას, რომ საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის მუდმივი ყურადღების ქვეშ იმყოფება მისიის უსაფრთხოების ორგანიზების საკითხი, იმით, რომ უზრუნველყოფილი იქნეს მისი პერსონალის უსაფრთხოების რაც შეიძლება მაღალი ხარისხი.

20. ადგენს გაგრძელდეს საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის მანდატი შემდეგი პერიოდისათვის, რომელიც დასრულდება 2003 წლის 31 ივლისს და დამატებით განიხილავს ამ მანდატს იმ შემთხვევაში, თუ 2003 წლის 15 თებერვლამდე არ იქნება მიღებული გადაწყვეტილება დსთ სამშვიდობო ძალების ყოფნის თაობაზე;

21. სთხოვს გენერალურ მდივანს გააგრძელოს საბჭოს რეგულარული ინფორმირება და ამ რეზოლუციის მიღების თარიღიდან სამი თვის გასვლის შემდეგ წარმოადგინოს მოხსენება ვითარების შესახებ აფხაზეთში, საქართველო;

22. ადგენს გაგრძელდეს ამ საკითხზე აქტიური მუშაობა.

www.un.org/docs. [საკუთარი თარგმანი](#)